

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 22 lutego 1881.

10.

Ustawa z dnia 11 lutego 1881, o władzy sądów konsulowskich w Egipcie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Ograniczenie i częściowe przeniesienie władzy sądów konsulowskich w Egipcie, ustawą z dnia 20 stycznia 1875 (Dz. u. p. Nr. 12) na przeciąg lat pięciu, dozwolone, może być zarządzane rozporządzeniem cesarskiem na dalszy okres aż do lat dziesięciu.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 11 lutego 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

11.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 11 lutego 1881, tyczące się niektórych szczegółów kontroli nad podatkiem od piwa.

W porozumieniu z królewsko-węgierskiem ministerstwem skarbu rozporządza się we względzie kontroli nad podatkiem od piwa:

§. 1.

Niezależnie od zakazu wydanego ze względu na zdrowie co do postępowania w celu odświeżenia piwa, które już wyfermentowało, jest do picia mniej zdadne (zwietrzałe) albo zgola już skwaśniałe, upoważnia się władze skarbowe I instancyi odnośnie do postanowień §fu 4go przepisu wykonawczego co do po-

datku od piwa z dnia 26 grudnia 1854 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1855), według którego brzezki lub piwa, które jeszcze nie odbyły fermentacji głównej, nie wolno wynosić bez szczególnego pozwolenia z lokali fabrycznych (fermentacyjnych) przeznaczonych na zachowywanie tychże płynów, aby każdemu piwowarowi, który o to prosi, dawały pozwolenie brania fermentującej brzezki z kadzi fermentacyjnych do odświeżenia piwa gotowego, całkiem zdatnego do użycia, z zastrzeżeniem, że pozwolenie to będzie cofnięte, gdyby go nadużyto.

Pozwolenie tego odświeżania piwa podlega jednak następującym przepisom podług tego, czy ma odbywać się w beczkach transportowych czy w beczkach składowych:

I. Odświeżanie piwa w beczkach transportowych.

1. Przymieszanie brzezki fermentującej do piwa, znajdującego się w beczkach transportowych, odbywać się ma w lokalu fermentacyjnym lub w lokalu na to przeznaczonym a do przenoszenia brzezki fermentującej do tego lokalu używać należy naczyń osobnych.

2. Tylko piwo całkiem zdatne do picia, które po oddaleniu kwasu węglowego okazuje na sacharometrze najwięcej połowę ilości wyciągu brzezki, z której pochodzi, poddawać należy odświeżaniu i używać trzeba do tego (w stosunku do ilości piwa, które ma być odświeżone), najwięcej 5 proc. brzezki fermentującej.

Gdyby piwo pochodziło z brzezki, która miała więcej niż 12 stopni i po oddaleniu kwasu węglowego pokazuje jeszcze więcej niż 6 stopni sacharometrycznych, natenczas o zamiarze odświeżenia go uawiadomić trzeba pisemnie najpóźniej na 24 godziny przedtem oddział straży skarbowej, przeznaczony do doглядania browaru, aby odświeżenie odbyć się mogło pod dozorem urzędowym.

Piwo fermentujące, które po oddaleniu kwasu węglowego okazuje więcej niż 6·5 stopni sacharometrycznych, nie będzie uważane za odświeżone z wyjątkiem nadmienionego przypadku, jeżeli gorzelnik nie udowodni, że pochodzi ono z brzezki, która miała 13 lub więcej stopni sacharometrycznych.

3. Zanim dozwolona ilość brzezki fermentującej będzie wzięta z kadzi fermentacyjnej, odpisać ją należy w rejestrze rozchodu.

Zarazem ilość piwa, która ma być odświeżona, zanotować należy w rubryce tego rejestru przeznaczonej na przedmiot.

Przypadkowe utraty brzezki lub piwa w kadziach fermentacyjnych, odpisywać należy nie dopiero z zamknięciem dnia (§. 46 przepisu wykonawczego co do podatku od piwa z d. 26 grudnia 1854), lecz natychmiast, jak tylko nastąpią.

Ubytki brzezki lub piwa w kadziach fermentacyjnych, w rejestrze nie zapisane, uważane będą za powstałe wskutek wyniesienia brzezki lub piwa wbrew przepisom.

4. Jak tylko skończy się dodawanie brzezki fermentującej, beczki transportowe, w których to uczyniono, trzeba natychmiast zaszpuntować i pobić, i albo natychmiast wysłać albo trzymać w pogotowiu do najbliższej wysyłki.

II. Odświeżanie piwa w beczkach składowych.

1. Beczki składowe, w których piwo ma być odświeżone trzeba oliczbować.

2. O zamiarze odświeżenia trzeba za każdym razem uawiadomić pisemnie najpóźniej na 24 godziny przedtem oddział straży skarbowej, przeznaczony do doглядania browaru. W uawiadomieniu tem podać należy:

a) dzień i godzinę, w której się rozpocznie odświeżanie,

b) ilość brzezki fermentującej i piwa, które ma być nią odświeżone, tudzież

c) liczby beczek składowych, w których się to piwo znajduje i dokąd przeniesione będzie piwo, które spuszczone być ma z beczek składowych dla zyskania w nich miejsca na przymieszanie brzezki fermentującej.

3. Co się dotyczy jakości piwa, które ma być odświeżone, jakoteż dozwolonej największej ilości, tudzież utrzymywania rejestru, w tej mierze obowiązujące przepisy we względzie odświeżania piwa w beczkach przewozowych, podane pod I, 2, 3 i 4.

§. 2.

1. Ponieważ ilość brzezki oznaczana być ma w chłodnicach podług sprawdzonych i ocechowanych wysokości napełnień, przeto, dla zabezpieczenia potrzebnej ścisłości tego oznaczenia, już w §. 4 rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 28 kwietnia 1869 (Dz. u. p. Nr. 54) przepisano, aby każda chłodnica do użytku browaru przeznaczona, spoczywała na podwalinie, od przesunięcia zabezpieczonej i zapobiegającej ile możności wszelkiemu przypadkowemu lub umyślnemu obniżaniu lub podnoszeniu powierzchni dna tejże i tak była urządzona, by wykonawcy kontroli mogli z łatwością dostąpić do wszystkich czerpaków dla ich zrewidowania.

Gdyby pod tym względem znalazły się jeszcze wady w którym browarze, usunięte być powinny w odpowiednim terminie, który naznaczy władza skarbo-wa I instancyi a który w żadnym razie wynosić nie może więcej nad rok jeden, w przeciwnym razie chłodnica podlegająca zarzutowi nie mogłaby być używana w opłatnej fabrykacyi piwa.

Nowe chłodnice, nie odpowiadające przepisowi powyższemu, nie będą w ogóle przypuszczone do takiego użytku.

2. Pomiedzy chłodnicę przeznaczoną do użytku w browarze a jej podwalinę nie wolno pod żadnym warunkiem wsuwać klinów ani żadnych innych przydatków, któreby nie były trwale i nieruchomo przytwierdzone do podwaliny.

Gdyby w 6 miesięcy po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia znaleziono chłodnicę ustawioną w sposób niezgodny z niniejszym zakazem, używanie jej do opłatnej produkeyi piwa ma być zabronione, póki wada nie będzie usunięta.

3. Każda chłodnica używana do fabrykacyi piwa w browarze powinna być stale i bezpiecznie połączona z podwaliną (np. żelaznemi spojeniami), bezpośrednio przy tych 4 miejscach, w których czerpaki są a względnie mają być umieszczone.

Nadto wszystkie otwory przypiływowe i odpływowe tejże, opatrzone być powinny przyrządami do szczelnego zamknięcia, zdatnemi do bezpiecznego umieszczenia na nich pieczęci urzędowych.

Obadwa te warunki dopełnione być winny w przeciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, gdyż uchybienie temu spowodowałoby skutki przewidziane w ustępie poprzedzającym l. 2.

§. 3.

W przeciągu dni 14 po ogłoszeniu rozporządzenia niniejszego, piwowar uawiadomić ma pisemnie urzędnika skarbowego, przeznaczonego do doglądania browaru o wszystkich przewodach, któremi płyn bywa do chłodnicy doprowadzany i z niej odprowadzany.

Także o każdej zmianie w tych przewodach, uwiadamiać ma piwowar pisemnie tegoż urzędnika skarbowego i to w każdym razie, zanim zacznie używać nowych lub zmienionych przyrządów.

12.**Ustawa z dnia 13 lutego 1881,**

zatwierdzająca uchwałę Sejmu krajowego kraińskiego we względzie poboru dodatków do podatków stałych na pokrycie części wydatków funduszu indemnizacyjnego kraińskiego w r. 1881.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stancję co następuje:

W myśl ustępu 3 umowy z dnia 29 kwietnia 1876 (ustawa z d. 8 maja 1876 Dz. u. p. Nr. 72), zatwierdza się niniejszem uchwały Sejmu krajowego księstwa kraińskiego, wydane na posiedzeniu z dnia 13 lipca 1880 a stanowiące, że kwota dodatku krajowego na wydatki funduszu indemnizacyjnego 1881 r., pokryta być ma w r. 1881 drogą rozkładu na podatki stałe i że w tym celu pobierany będzie 20procentowy dodatek do całej przepisanej kwoty wszystkich podatków stałych.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu i Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 13 lutego 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.